

Gdańsk, dnia 09 stycznia 2019 r.

Sygn. akt D – 61/18

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Katarzyna Sobala

Członkowie : Elżbieta Daniluk

Waldemar Szurkowski

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 09 stycznia 2019 r. w Gdańsku odwołania
[REDAKTOWANE] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26
września 2018 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw.
z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018 poz. 2115 ze zm.)

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby
Radców Prawnych w Gdańsku o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 26 września 2018 r.
i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący składu:

[REDAKTOWANE]
K. Sobala

Członkowie składu:

[REDAKTOWANE]
E. Daniluk
W. Szurkowski

Sygn. akt: D-61/18

UZASADNIENIE

██████████ pismem z dnia 28 czerwca 2018 r., doręczonym 5 lipca 2018 r., zawiadomił Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, iż radca prawny ██████████ dopuściła się w okresie od września 2016 r. do czerwca 2018 r. licznych zachowań godzących w godność zawodu radcy prawnego. ██████████ naruszyła mir domowy państwa ██████████, ustawiała zeznania świadka ██████████ oraz celowo przewlekła postępowania sądowego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, polegających na zwróceniu się do ██████████ o ustosunkowanie się do przedstawionych przez Skarżącego zarzutów, stwierdził, iż radca prawny ██████████ nie dopuściła się czynów zawierających znamiona przewinień dyscyplinarnych i postanowieniem z dnia 26 września 2018 r. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. Rzecznik ustalił, iż wszystkie działania zarzucane radcy prawnemu miały związek z toczącą się sprawą rozwodową pomiędzy stronami a ██████████ występowała jako osoba prywatna i nie posługiwała się tytułem radcy prawnego. W kwestii przewlekania postępowania sądowego Rzecznik stwierdził, iż sąd jest gospodarzem postępowania i decyduje, kiedy nieobecność strony jest usprawiedliwiona. Zdaniem Zastępcy Rzecznika także rozmowa ze świadkiem ██████████ była prowadzona przez ██████████ jako osobę prywatną, nie zaś jako radce prawnego, tym bardziej, że w postępowaniu reprezentował ją zawodowy pełnomocnik.

Od powyższego postanowienia odwołał się ██████████. W piśmie z dnia 29 października 2018 r. wniósł o uchylenie postanowienia i wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu ██████████. Skarżący podniósł, iż nie zgadza się z uzasadnieniem postanowienia, gdyż z jego treści wynika, iż Rzecznik odniósł się tylko do części zarzutów podniesionych w skardze a pozostałe całkowicie przemilczał. Skarżący nie zgadza się z twierdzeniem, iż ██████████ naruszając mir domowy państwa ██████████ oraz działając w sprawie rozwodowej występowała jako osoba prywatna. Zdaniem ██████████ radca prawny wielokrotnie powoływała się na swoją pozycję zawodową i znajomości w sekretariacie Wydziału Sądu Okręgowego w ██████████, gdzie była znana jako radca prawny. Skoro zatem uzyskiwała w sekretariacie informacje o pismach i dokumentach jeszcze przed ich wysłaniem to wykorzystywała swoją pozycję zawodową. Naruszenie miru domowego państwa ██████████ nie można traktować wyłącznie jako prywatnej sprawy ██████████. Spraw rozwodowa tocząca się między stronami nie mogła być powodem szargania opinii ██████████ i ██████████ w ich miejscu zamieszkania. Zdaniem Skarżącego, wszystkie te zachowania

stoją w całkowitej sprzeczności z obowiązkiem wykazania się przez radcę prawnego nieskazitelnym charakterem, co jest warunkiem uzyskania przez kandydata na radcę wpisu na listę zawodową. Skarżący podniósł, iż zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego i nie może go wykonywać osoba, która nie wykazuje także w życiu prywatnym poszanowania dla prawa i je narusza. ██████████ wskazał, iż jest w posiadaniu nagrania rozmowy ze świadkiem w sprawie rozwodowej ██████████ w której ██████████ nakłaniała świadka do zeznania nieprawdy. W związku z powyższym Skarżący wniósł o ponowne przeanalizowanie jego skargi i wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Na rozprawie w dniu 9 stycznia 2019 r. Skarżący złożył pismo, w którym podniósł, iż ██████████ w rozmowie negocjacyjnej w sprawie warunków rozejścia się, oświadczyła, że przetrzyma go z rozwodem do siedemdziesiątki, gdyż jako radca prawny wie jak to zrobić. Pani ██████████ skutecznie realizuje swój plan nękania, zastraszania i przedłużania postępowania sądowego. Narusza mir domowy rodziców partnerki Skarżącego, zniesławia ją w jej rodzinnej miejscowości oraz narusza jej dobra osobiste. Działanie te nie licują w żadnym sposób z etyką zawodową radcy prawnego. Wykorzystywanie znanych ██████████ mechanizmów prawnych ma na celu wywarcie presji na Skarżącym. Z całą premedytacją wezwwała na świadków rodziców partnerki Skarżącego, wiedząc, iż jest to dla nich bardzo uciążliwe, bo musieli zostawić swoją pracę, gospodarstwo rolne, ciężko chorą ponad siedemdziesięcioletnią mamę i małego syna. W ocenie Skarżącego postępowanie ██████████ było po prostu nikczemne. Nadto, w czasie trwania postępowania radca prawny nękała wezwaniami na świadka sąsiada państwa ██████████, pomimo iż nie miał ze sprawą nic wspólnego. Skarżący podniósł, iż ██████████ kłamała przed sądem udając ciężko chorą na depresję, pomimo iż w tym samym czasie jak każda zdrowa osoba poruszała się samochodem, świadczyła pracę i uczestniczyła w imprezach organizowanych przez korporację radców prawnych. ██████████ od momentu, w którym dowiedziała się o złożonej skardze próbowała wymusić na Skarżącym jej cofnięcie. ██████████ ponownie wskazał na skandaliczne zachowanie radcy prawnego, polegające na korzystaniu ze znajomości w sekretariacie sądu, przewlekaniu postępowania, pouczeniu świadka ██████████ co ma zeznawać. Zdaniem Skarżącego zachowanie ██████████ jest nagannie i nieetyczne

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, choć nie wszystkie podniesione w nim zarzuty są zasadne. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż radca prawny będący stroną w procesie ma takie same prawa jak każdy inny, w tym w szczególności prawo powoływania na świadków osób, których zeznania uznaje za istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd Dyscyplinarny podziela

stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż gospodarzem procesu jest niezawisły sąd. Zatem, ewentualny zarzut przewlekania postępowania rozwodowego winien być przedmiotem oceny Sądu Okręgowego przed którym toczy się postępowanie. Nie można uznać za niezgodny z prawem, czy nieetyczny wniosek radcy prawnego [redacted] o powołaniu na świadków konkretnych osób. Również zarzut zapoznania się w sekretariacie Sądu Okręgowego z treścią pisma, jeszcze nie wysłanego nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego, albowiem strona postępowania ma prawo przeglądania akt na każdym etapie postępowania.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów, należy stwierdzić, iż niezbędne jest uzupełnienie postępowania wyjaśniającego i usunięcie braków polegających na niewyjaśnieniu istotnych dla sprawy okoliczności. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego na okoliczność nakłaniania świadka [redacted] do złożenia zeznań o treści określonej przez [redacted]. Za niedopuszczalne należy uznać pouczanie świadków przez radcę prawnego o treści zeznań. Nadto, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie wyjaśnił, czy radca prawny składał fałszywe oświadczenia o niemożności stawienia się przed Sądem Okręgowym z powodu złego stanu zdrowia i jednocześnie w tym czasie normalnie pracował i uczestniczył w imprezach korporacyjnych. Wobec kwestionowania przez Skarżącego prawdziwości wyjaśnień radcy prawnego, przeprowadzone przez Zastępcę Rzecznika postępowanie należy uznać za niewystarczające. W celu wyjaśnienia wyżej wskazanych zarzutów, Rzecznik Dyscyplinarny winien przeprowadzić dowód z dokumentów, znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w Gdańsku Wydział Cywilny Rodzinny w sprawie o sygnaturze [redacted]. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela stanowisko Skarżącego, iż osoba wykonująca zawód radcy prawnego musi działać zgodnie z prawem i zasadami etyki również w sytuacji, gdy występuje jako strona procesu w swojej prywatnej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał iż uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w wyżej wskazanym zakresie, pozwoli na rzetelne wyjaśnienie sprawy i wydanie uzasadnionego rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 70⁴ i art. 74¹ cytowanej Ustawy o radcach prawnych, niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Członkowie

[redacted signature]
[redacted signature]

Przewodniczący

[redacted signature]